

Sygn. akt VII U 865/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Łaciak

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy P. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania P. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 marca 2015 r. znak:(...)/2015/SER/(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu P. B. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2015 r na stałe.

UZASADNIENIE

P. B. złożył w dniu 26 marca 2015 r. za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 10 marca 2015 r., znak: (...)/(...). Odwołujący podniósł, że jest niezdolny do pracy, ponieważ w wieku 20 lat został wszczepiony mu rozrusznik do serca. W jego ocenie wymagane jest posiadanie dwuletniego okresu składkowego i nieskładkowego do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał, że w 2006 r. powstało zakażenie wirusem HIV, a w 2009 r. stwierdzono u niego ostre wirusowe zapalenie wątroby typu A u chorego z (...) oraz zapalenie błony śluzowej żołądka i przełyku. Odwołujący stwierdził, że stan jego zdrowia wyklucza możliwość podjęcia jakiegokolwiek pracy i z każdym rokiem będzie się pogarszał (k. 1 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., w odpowiedzi na odwołanie

z dnia 16 kwietnia 2015 r., wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia

11 września 2014 r. w wyniku badania lekarskiego stwierdziła, iż odwołujący jest okresowo częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 lipca 2019 r. oraz, że nie można ustalić daty powstania niezdolności do pracy. W ocenie Oddziału w dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz przed powstaniem niezdolności od pracy, tj. od dnia 5 stycznia 2005 r. do dnia 4 stycznia 2015 r. odwołujący udowodnił okres ubezpieczenia w łącznej ilości 4 lat, 4 miesięcy i 13 dni zamiast wymaganych 5 lat. W oparciu o zebraną dokumentację organ rentowy decyzją z dnia

10 marca 2015 r. na podstawie art. 57 w związku z art. 58 ustawy o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brak 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego w dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę (k. 18-19 a. s.).

Sąd w postanowieniu z dnia 16 czerwca 2015 r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów neurologa, chorób zakaźnych i kardiologa celem ustalenia, czy odwołujący się jest zdolny czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej, ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności; czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres; jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego (poprawa lub pogorszenie) to na czym ona polegała (k. 29 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. B. urodzony w dniu (...), złożył wniosek w dniu 5 stycznia 2015 r. o rentę z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 a. r.). W oparciu o orzeczenie Lekarza orzecznika ZUS z dnia 14 lipca 2014 r. organ rentowy uznał, że badany jest osobą częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 lipca 2019 r., a datą powstania częściowej niezdolności do pracy jest styczeń 1998 r. (k. 37 a. r.). Ubezpieczony w dniu 25 lipca 2014 r., złożył sprzeciw od orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS w skutek czego sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która po ponownym wykonaniu badania, wydała w dniu 11 września 2015 r. orzeczenie ustalające, iż odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 lipca 2019 r. oraz, że data powstania częściowej niezdolności do pracy jest niemożliwa do ustalenia (k. 40 dok. lek., k. 40 a. r.).

W oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję w dniu 10 marca 2015 r., znak: 360200/72/2015-SER-I-292129, odmawiającą prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska Oddział podniósł, że na podstawie dokumentów przedłożonych do wniosku przyjął za udowodniony, okres zatrudnienia odwołującego w 10-leciu przed dniem zgłoszenia wniosku w wymiarze 4 lat, 4 miesiące oraz 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy wskazał, że wniosek odwołującego załatwił odmownie, gdyż nie został spełniony warunek wymieniony w art. 57 ust. 1 pkt 2, gdzie renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 2 lata, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat (k. 13 a. r.).

W piśmie procesowym z dnia 16 grudnia 2015 r. organ rentowy wskazał, że łączny okres ubezpieczenia odwołującego wyniósł 9 lat, 4 miesiące i 22 dni, w tym 8 lat, 4 miesiące i 12 dni okresów składkowych oraz rok i 10 dni okresów nieskładkowych. Oddział dodatkowo stwierdził, że w dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę, ubezpieczony udowodnił okres zatrudnienia w wymiarze 4 lat, 4 miesiące i 13 dni (k. 78-80 a. s.).

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego na podstawie opinii biegłych sądowych ustalił, że u odwołującego rozpoznano:

- w obszarze kardiologicznym zespół omdleń wago-wagalnych leczony skutecznie wszczepieniem stymulatora serca w październiku 2003 r. oraz chwiejne dobrze kontrolowane farmakologicznie nadciśnienie tętnicze. Biegły wskazał, że nie zaobserwował istotnych przedmiotowych odchyłeń w zakresie swojej specjalności. Biegły podniósł, że badany jest wydolny krążeniowo i od czasu wszczepienia stymulatora serca nie utracił przytomności.

W ocenie biegłego po zapoznaniu się z dokumentacją sądowo-lekarską i po zbadaniu odwołującego z przyczyn kardiologicznych nie jest on niezdolny do pracy (k. 35-36 a. s.);

- w obszarze neurologicznym padaczkę rzadkich napadów od 2014 r., stan po zapaleniu opon mózgowo-rdzeniowych w przebiegu półpaśca n. V 1 po stronie prawej w 2010 r., stan po leczeniu kiły OUN w 2008 r., nabyty zespół niedoboru odporności – HIV oraz stan po wszczepieniu stymulatora DDD z powodu omdleń wazo-wagalnych w 2006 r. Biegły wskazał, że badany jest częściowo niezdolny do pracy ze względu na stan neurologiczny do dnia 15 lipca 2016 r. oraz, że

trudno ustalić datę początkową powstania tej niezdolności. Dodatkowo biegły stwierdził brak całkowitej niezdolności do pracy ze względu na stan neurologiczny obecnie, jak i w przeszłości. Zdaniem biegłego schorzenia stwierdzone u ubezpieczonego powodują naruszenie sprawności jego organizmu sprowadzając obniżenie zdolności do wykonywania pracy, zgodnie z jego kwalifikacjami w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (k. 55-56 a. s.);

- w obszarze chorób zakaźnych infekcje HIV w stopniu zaawansowania W.-R. (...), według klasyfikacji (...) na poziomie C1 oraz przewlekłe zapalenie wątroby spowodowane wirusem HCV. W ocenie biegłego badany jest całkowicie i trwale niezdolny do pracy. Biegły wskazał, że zakażenie wirusem HIV wkroczyło w etap pełnoobjawowy, czyli (...). Biegły podniósł, że odwołujący wobec chorób spowodowanych infekcją krętkami kiły oraz wirusem HCV nie będzie nigdy zdolny do podjęcia pracy. Biegły stwierdził również, że niezdolność do pracy występuje u ubezpieczonego od dnia 10 lutego 2006 r., ponieważ tego dnia zdiagnozowano chorobę przewlekłą, nieuleczalną oraz towarzyszący jej znaczny deficyt odpornościowy (k. 67-68 a. s.);

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ubezpieczonego oraz w oparciu o treść opinii biegłych sądowych. Autentyczność zgromadzonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy. W ocenie Sądu, opinie biegłych sądowych lekarzy specjalistów są wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż wydane zostały w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującego i bezpośrednie badania przez lekarzy, którzy są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną oraz wieloletnie doświadczenie zawodowe. Zdaniem Sądu opinie powołanych w sprawie biegłych nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do dokładnego określenia stanu zdrowia ubezpieczonego.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 10 marca 2015 r., znak: (...)/(...) odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2015 poz. 748 j. t.) zwana dalej „ustawą” renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 i 2 ustawy, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1)1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2)2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3)3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;

4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;

5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

W myśl art. 14 ust. 2 ustawy, jeżeli nie ma możliwości ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, natomiast ustalono okres, w którym niezdolność do pracy powstała, za datę powstania niezdolności przyjmuje się datę końcową tego okresu. Jeżeli nie ma możliwości ustalenia ani daty, ani okresu powstania niezdolności do pracy, za datę powstania niezdolności przyjmuje się datę zgłoszenia wniosku o świadczenie.

Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 pkt 1 ustawy. W niniejszej sprawie spornym było posiadanie przez odwołującego odpowiedniej wysokości okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy w toku postępowania administracyjnego przyjął na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, że nie jest możliwe wskazanie początkowej daty wystąpienia u badanego niezdolności do pracy. W związku z tym, zdaniem organu rentowego ubezpieczony nie spełnił przesłanek wynikających z art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 w związku z art. 14 ust. 2 ustawy, ponieważ nie legitymował się 5-letnim okresem składkowym i nieskładkowym wyliczonym z lat 2005-2015.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że odwołujący urodził się (...) i jest osobą bardzo schorowaną. W toku postępowania sądowego dopuszczono dowód z opinii biegłych sądowych w celu zbadania, czy i od kiedy odwołujący jest osobą niezdolną do pracy. Sąd na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu chorób zakaźnych zważył, że odwołujący jest niezdolny do pracy od dnia 10 lutego 2006 r. Sąd doszedł do przekonania, że jego dominującym schorzeniem jest zakażenie wirusem HIV, które wkroczyło w etap pełnoobjawowy, czyli (...). Na podstawie dokumentacji medycznej załączonej do akt sprawy bezspornie wynika, że w dniu 10 lutego 2006 r. rozpoznano i potwierdzono zakażenie wirusem HIV, a zatem należy uznać powyższy dzień za datę powstania niezdolności do pracy odwołującego. Treść opinii biegłego sądowego nie była w sprawie w żadnej mierze kwestionowana, a organ rentowy nie wnosił zastrzeżeń w toku postępowania sądowego. Mając powyższe na uwadze, Sąd zauważył, że niezdolność do pracy u P. B. powstała po ukończeniu przez niego 22-giego roku życia. Sąd dokonując subsumpcji uznał, że w tak ustalonym stanie faktycznym należy stosować art. 58 ust. 1 pkt 3 ustawy. Zgodnie z przepisami powołanej ustawy wnioskodawca, u którego stwierdzono niezdolność do pracy powstałą po ukończeniu przez niego 22-giego roku życia, winien legitymować się co najmniej 3-letnim okresem składkowym i nieskładkowym, aby być uprawnionym do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy w toku postępowania sądowego wyliczył uwzględnione okresy zatrudnienia P. B. w latach 1998-2014. Z treści pisma procesowego bezspornie wynika, że odwołujący do dnia powstania niezdolności do pracy, tj. do dnia 10 lutego 2006 r. legitymował się co najmniej 3-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. W związku z powyższym, mając na uwadze treść obowiązujących przepisów prawnych Sąd zważył, że ubezpieczony wypełnia wszystkie przesłanki uzależniające nabycie prawa do pobierania przedmiotowego świadczenia.

Odnośnie ustalenia terminu przyznania odwołującemu prawa do renty, to zastosowanie znajduje w tym zakresie art. 129 pkt. 1 ustawy. Świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania do nich prawa na wniosek zainteresowanego, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. W związku z wnioskiem ubezpieczonego złożonym do organu rentowego w dniu 5 stycznia 2015 r. o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, Sąd za zasadne przyjął orzeczenie renty od dnia 1 stycznia 2015 r. na stałe.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: (...)

MK